

Devrimci Stratejide Ana Halka

Ülkede faşist baskıcı bir rejim hüküm sürerken, olağanüstü hal yasaları süreklilik haline dönüşmüşken, Saray kararnameleleri ile yönetilirken gerçekler halklardan gizleniyor. Ekonomik ve politik alanda toz pembe bir tablo çiziliyor.

İşçi sınıfı, yoksul emekçiler, köylüler, işsizler, emekliler kan ağlıyor. Açlık sınırında yaşamlarını sürdürmeye çalışıyorlar. Kürtler sistematik bir imha ve inkar uygulamasıyla karşı karşıya. En ufak demokratik hakları yok ediliyor. Bunun en belirgin örneği seçimle gelmiş onlarca Belediye'ye hukuksuzca kayyum atanmış olması. Kürtlerin iradeleri yok sayılıyor.

İşçi sınıfı, emekçiler ve yoksullar bütün bu baskılara karşın gerekli tepkiyi ve direnişi ortaya koyamıyorlar. Türkiye solu sinmiş ve beklemede. Kimi fabrikalarda, işyerlerinde gelişen lokal direnişler dışında hareket yok. Birkaç on kişi ile düzenlenen basın açıklamaları gelenek haline geldi.

Buna karşın Kürt halkı farklı mücadele biçimleri ile direniyor ve savaşıyor. Kürdistan'da da son altı yılda yığın direnişleri durağanlaşmış olsa da, gerektiğinde binlerce insan sokağa çıkıyor.

Ülkede bu baskı sistemini kuran faşist rejim, sınır ötesinde derdine çare arıyor. İşgal, ilhak ve saldırıların ardı kesilmiyor. Girdikleri yerlerde yerleşebileceklerini düşünüyorlar. Son 3-4 aydır Güney Kürdistan topraklarında fedaice bir direnişle karşılaşıyorlar.

Bütün bu olanlardan şu sonucu çıkarmak gerekiyor. Düşman ülkeyi işgal etmiş ve yetmiyor bölgeyi işgal edip söz sahibi olmak istiyor. Bölgede de Kürt özgürlük hareketi önderliğinde kararlı bir direniş var. Düşman ne yapmak isterse biz de tersini yapmak zorundayız. Bölgeyi ve ülkeyi düşman işgalinden kurtarıp demokrasiye, sosyalizme dümen kırmak zorundayız. Bu durumda ana halka bölge. Ortadoğu'da kazanılacak devrimci ve demokratik mevziler ülkedeki sınıf savaşımının da gelişimini etkileyecek, yükseltecek ve belirleyecek. Onun için Kürt özgürlük hareketi ile dayanışma değil, birleşik mücadeleye...

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 7 Ağustos 2021 Tarihli Açıklaması

Ülke Yanıyor! Sadece Sel Felaketleri ve Orman Yangınları Değil

Karadeniz'de sel baskınlarını Ege ve Akdeniz'deki orman yangınları izliyor. Eş zamanlı olarak Kürdistan'da orman alanları yanıyor. Boyalı basın salt Ege ve Akdeniz orman yangınlarını yayıyor.

Önce şunu belirtmek lazım. Kürdistan'da ormanlar ve köyler 40 yıldır yakılıyor. Askeri jetlerin bombalamaları, kazan bombaları ve göçe zorlamak için köylerin yakılması Kürt insanı için sürekli bir tehlike. Özgür basın dışında, bu yangınların ele alınmaması da ülkede normalmiş gibi kabul ediliyor. Aynı nedenle bugün de Kürdistan'daki orman yangınları dikkate alınmıyor.

Ege ve Akdeniz'deki orman yangınlarının değişik nedenleri var. Doğal nedenlerle havaların aşırı derecede sıcak olması ve kimi dikkatsizliklerin yangına sebep olması bir gerçek. Ne ki, nedenler bununla sınırlı değil. Doğal yangınlar gündem olduğunda imar alanları açmak için kasıtlı ve planlı olarak yangın çıkarılması da doğal orman yangınları ile eş zamanlı gerçekleşiyor. Başta MNG, LİMAK, KOLİN, İÇTAŞ, KALYON, CENGİZ, TİTANİK grupları olmak üzere faşist rejimin koltuk değneği olan müteahhit ve teşvikli turizm yatırımcılarının doğanın katliamcılığı oldukları artık tüm kamuoyu tarafından bilinmektedir.

Ege ve Akdeniz'de ormanlar yanar ve yakılırken, yangınların 3-5 kilometre ötesinde Bayram tatili için metropollerden akan burjuva sosyetelerin rakılarına yudumlamaya devam etmekte oldukları özgür basına yansdı. Aynı günlerde Kürdistan'da yanan ormanlara yönelik de kimse oralı olmadı.

Karadeniz'deki sel felaketi ormanları yakan rejim müteahhitlerinin HES ve JES projeleri sayesinde olmuştur. HES ve JES barajları patlamış, sözde ıslah edilen dereler doğal engeller ortadan kalktığı için ve bir çoğunun yatağı önlem alınmadan değiştirildiği için bu felaketlere neden olmuştur.

Doğal yangın ve seller olabilir. Ancak söz konusu ülkenin devleti zamanında bu konuda etkili önlemler almak ve halkı eğitmek zorundadır. Bu olmadığı gibi ülkede yangın uçak ve helikopterleri ile ilgili ciddi bir zaafiyet vardır. Devlet bu organizasyonu kendi eliyle yapmaktan vaz geçmiş, kendine yakın iş insanlarına uçak ve helikopter işini ihale etmiştir. Onlar da bu alana yatırım yapmaktan fazla, yararlanacakları kaynakları gözetmiş ve çok kazançlı olmayan bu alana yeterli kadar yatırım yapmamışlardır. Devletin teşvikleri başka alanlarda yaptıkları işlerde sermaye olarak kullanılmıştır. İhaleyi kazanan BORDO GROUP adlı şirketin sahibi Erkan Adakoğlu, yangın helikopterleri için aldığı kaynakların bir bölümünü turizm yatırımlarında ve müzik üretim organizasyon alanlarında kullanmıştır. Onların bu zihniyeti ormanların, yerleşim alanlarının, insanların ve hayvanların ölümü ile sonuçlanmıştır. Bu düpedüz bir cinayettir.

Gökova Körfezi'nde Kemerköy Termik Santral'i'nin orman yangınları sonucunda yanıp tahrip olması günlerce kamuoyunu meşgul etti. 37 yıl önce Turgut Özal tarafından inatla yaptırılan santral için kapatılma kararı vardı. Kamuoyu Termik Santral'in yanması sonucunda çevrede oluşacak ölümcül tahribat ile meşgul edilirken, kapatılması kararı olan santral yakılarak sigortadan büyük bedeller elde edilmesi sağlandı. Böylece santralin işletmecisi zarar edeceken kazanç elde etmiş duruma geldi. Termik santral harabe haline geldi ve yangın söndü.

Program ve Politika Üzerine (IV)

O İsmail Hakkı YORULMAZ

Geçen sayıda kaldığımız yerden devam edelim. Ülkedeki devrimci mücadele ile Bölgedeki devrimci mücadelenin diyalektiği bize sınıf savaşımı açısından nasıl bir devrimci strateji izlememizi zorunlu kılıyor? Bu sorunun yanıtını arayalım.

TC'nin savunma stratejisi olarak adlandırdığı savaş stratejisinin Anadolu'nun savunulmasının Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC) sınırlarına kadar uzanan bölgeyi kapsadığı biliniyor. ÇHC ile olan ekonomik ilişkilerinden dolayı taktiksel olarak ÇHC'de Uygur'ların yaşadığı Sincan Özerk Eyaleti'ni belirli bir süredir açık açık dillendirmiyorlar. Halbuki bu eyaleti kendi stratejilerinde "Doğu Türkistan" olarak adlandırdıkları ve Türkiye bayrağının mavi renkli biçimini kullandıklarını, MİT ve TİKA vasıtasıyla da Sincan Özerk Eyaleti'nde ajan faaliyetleri yürüttükleri bilinmektedir. MHP-AKP faşist rejimi döneminde Türkiye'de bir dizi eylemde, MHP ve AKP mitinglerinde de mavi "Doğu Türkistan" bayraklarının kullanıldığı izlenmektedir.

TC'nin Tacikistan ve Kırgızistan başta olmak üzere Orta Asya Cumhuriyetleri'nde de gizli istihbari faaliyetler yürüttüğü bilinmektedir. Kazakistan ve Türkmenistan'da bu faaliyetlere çok cesaret edememelerine rağmen belirli unsurların bu devletlerde de faaliyetleri mevcuttur.

Buna benzer faaliyetler Kafkasya devletlerinde de yürütülmektedir. Gürcistan, Azerbaycan, gibi bağımsız devletlerde ve Rusya Federasyonuna bağlı, Abhazya, Adigey, Karaçay Çerkes, Dağıstan, Çeçenistan, İnguşetya, Kuzey Osetya ve Kabardey Balkar Özerk Cumhuriyetleri. Ayrıca Volga Bölgesinde Tataristan ve Güney Urallar Bölgesinde Başkurdistan Özerk Cumhuriyetleri de TC'nin ilgi alanlarına girmektedir.

Buraya kadar saydıklarımız daha fazla "Turan" hedefi doğrultusunda TC'nin uzun vadeli dikkatinde olan fakat Rusya Federasyonu ile olan hassas ilişkilerinden dolayı gizli faaliyet alanları olarak ele alınan alanlardır.

TC'nin 1920'den beri "Milli Misak" veya eş anlamlı olan "Misak-ı Milliye" hayaliyle yaşamaktadır. Bu Osmanlıca kelimeler "Ulusal And" anlamına gelmektedir. Yani TC devletinin her hal ve koşulda ilk aşamada hedefinde olan üzerine and içilmiş amaçlardır. "Milli Misak" sadece Ortadoğu'dan ibaret değildir. Kıbrıs, Batı Trakya, Ege'deki 12 Adalar, Gürcistan'ın bir bölümü ve Kürdistan'ın özellikle Suriye ve Irak'taki parçaları bu planın ilk hedefleridir. Bu nedenle "Musul ve Kerkük" meselesi dendiğinde aslında Güney Kürdistan olarak anlaşılması gerektiği, veya "Halep ve Deyr-i Zor" meselesi dendiğinde Batı Kürdistan'ın anlaşılması gerekmektedir. Yine "Milli Misak"ın bir parçası olan Hatay sorunu TC açısından çözülmüş, Kıbrıs sorunu 1974'de kısmen işgal edilerek adımlar atılmıştır. Kıbrıs tartışmalarının özü başka yerde aranmamalıdır.

Buradan anlaşılacağı üzere, Güney ve Batı Kürdistan TC'nin "andi" olan alanlardır. Ve savaşın nedeni budur. Kürt halkı istedikleri duruma getirilmedikten sonra da önlerinde ilk engeldir, dolayısıyla inkar ve imha edilmelidir. TC'nin savaş stratejisi budur. "Misak-ı Milliye" onlar açısından bunu gerektiriyor.

Türkiye'nin atmak istediği ilk adım Ortadoğu'da hakimiyet adımdır. Bu adım "Türk-İslam Sentezi" olarak adlandırdıkları ırkçı

faşist Türkçü "Turan" stratejisinin din sosuyla zenginleştirilmiş kokteyldir. Irak, Suriye'den başlayan işgal ve ilhak stratejisi bu adımın başlangıcıdır. Erdoğan'ın 2012 yılında "Şam'da Emevi Camisinde Cuma namazı kılma" söylemi amacın açığa vurulmasıydı. Bu hedeflerine ulaşmak için ikili bir amaç içeren dört parça tarafından işgal edilmiş Kürdistan gerçeğini öne alırlar. İkili amacın birincisi Kürt realitesini yok saymak ve imha etmektir. İkincisi ise Kürdistan'ın ilk aşamada Türkiye dışında Suriye ve Irak'taki parçalarını işgal ederek Irak ve Suriye'nin içine nüfuz etmektir. Ondan sonra arkasının geleceğini hesap etmektedirler. İran konusu Türkiye için kolay yutulur lokma olmadığı için İran'daki Kürdistan eyaletini ABD ve NATO'nun yardımlarına muhtaç olarak ileri aşamaya erteliyorlar. Dolayısıyla TC için ilk adım ve güncel olan Ortadoğu'nun çekirdeği olan bölgedir. Afganistan'a yönelik ABD ve NATO ile geliştirdikleri strateji paralel yürütülmesi düşünülse dahi şu aşamada birkaç cephede savaşamayacakları için Ortadoğu'nun çekirdeğinden sonraki aşamadır. Aynı şekilde Kuzey Afrika ile ilgili stratejileri de, ne kadar kısmi müdahaleler yapsalar da Ortadoğu kadar güncel olmadığı gibi şu aşamada uluslararası güçler dengesi izin vermediği için daha uzun vadeli ele aldıkları bir konudur.

Buradan ilk çıkan sonuç, TC'nin bu stratejileri doğrultusunda bölgesel emperyalist bir güç olarak konumlanması gerçeğinin görülmesi gereğidir. Son yirmi yılda savaş sanayiine bu kadar yatırım yapılması da bu tanımlamaya bağlı bir gelişmedir. Türkiye'deki sanayii tekellerinin tümü aynı zamanda askersel alanda da yatırım ve üretim yapmaya zorlanmaktadırlar. Böylece ülkede bir askersel-sanayii kompleksi geliştirilmektedir ki, bu da Türkiye tekeli sermayesinin amaçları ile bire bir uyumaktadır. 1980 yılında ABD tarafından gerçekleştirilen askeri faşist devrime ve 2002 yılında AKP'nin kurulması ve yükselmesi ile geliştirilen ABD stratejisi Türkiye işbirlikçi tekeli sermayesinin de güçlenmesini getirmiştir. BOP Eş Başkanlığı görevi Erdoğan'a bu misyonu gerçekleştirmek için verildi.

Buradan çıkan ilk sonuç, TC'nin öncelikle Kürt Ulusal Demokratik ve Özgürlük Hareketi'ni (KUDÖH) yenme görevi ile karşı karşıya olduğudur. Bu hem üstlendiği uluslararası görev hem de TC'nin "milli" stratejileri için böyledir. ABD ve NATO ile uzlaşmış, TC ile entegre olmuş bir KUDÖH, onlar için, yani ABD, NATO ve TC için en uygun çözüm olurdu. ABD o nedenle değişik girişimlerle KUDÖH'ü etkilemeye çalışmaktadır. Ancak KUDÖH'ün ilkeli duruşu ve emperyalistler arası çelişkilerden yararlanma taktiği sonucunda TC'ye KUDÖH ile savaşmak dışında bir alternatif kalmamaktadır.

Madalyonun bir yüzü buyken, bölgede 1984 yılından itibaren dört parçada yürüttüğü politik ve askeri savaş stratejisi ile KUDÖH, bölgede belirleyici bir siyasal güç durumuna yükselmiştir. Ve TC'nin bölgesel emperyalist amaçlarının karşısına dikilen en önemli devrimci güç niteliğini kazanmıştır. Dolayısıyla Kürt Ulusal Sorunu'nun çözümü yanında KUDÖH'ün üstlendiği böylesi önemli bir görev de vardır. Bunu görmezsek ve politik analizlerimizde dikkate almazsak değerlendirmelerimizi çok eksik yapmış oluruz.

Başta Türkiyeli komünistler, TKP olmak üzere, tüm Türkiyeli devrimcilerin ve demokratların bu gerçeği görerek devrimci

stratejiler geliştirmeleri gerekmektedir. Bu gerçek ele alınmadan geliştirilecek her strateji TC devletinin kodları ile uyumlu olacaktır. Gizli veya açık, görüntüsü nasıl olursa olsun, Kemalizm dediğimizde anlaşılması gereken budur. TC devletinin kodları ile uyumlu olması, devlet ile sorununun olmaması anlamına gelmektedir. “Cumhuriyetin kazanımlarını korumak” ifadeleri bu derece derin bir anlam ifade etmektedir.

TC devleti, nasıl ki ülkede tek millet, tek din ve tek mezhep üzerinden tarif ediyorsa, ikinci aşamada da ulaşmak istedikleri aynı amaçları bölgesel olarak gerçekleştirmektedir. Dolayısıyla bu mücadeleyi biri birinden ayrı ele almamak doğru devrimci tavrıdır.

Ülkedeki durumu yazı dizimizin ilk bölümlerinde ele aldık. Tekrarlamak gerekmemektedir. Ancak, görülmesi gereken bir gerçek vardır. lke içinde yaratılan yasaklar, sansür, baskı ve terör ile sindirilen ve susturulan gler sayesinde bugün Ortadoğu’da savaş, işgal ve ilhak adımları atabilmektedirler. İşçi sınıfının ve tüm ezilen halk katmanlarının mücadelesinin 1980 yılından beri baskın ve terörle etkisizleştirilmesi, örgütlerinin zayıflatılması ve kimilerinin etkisizleştirilmesi ve de dağıtılması bu stratejinin yaşama geçirilmesi için yapılan hazırlıkların bir parçasıdır. Bugün sınıf mücadelesinin etkisiz durumu bunun sonucudur.

Fakat, bu süreçte hiç hesaba katmadıkları bir durumla karşılaştılar. KUDH’nin PKK öncülüğünde geliştirdiği direniş ve savaş izgisi. TC devleti daha 80’li yılların başında PKK ve Türkiyeli devrimci glerin Ortadoğu’da oluşturduğu Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi’ni (FKBDC) belirli unsurları etkileyerek dağıtmayı başardı. Ancak, bu gelişme de PKK’nin mücadelesini geriletmedi. Demek ki FKBDC varlığını srdrseydi ve TKP de bu Cephe’nin içinde yer alsaydı 12 Eylül askersel faşist diktatörlüğünden çıkış farklı biçimlerde olabilecekti. Bu yaşanmış olgulardan ders çıkarmak gerekmektedir. Ama biz şimdi günümüze yoğunlaşmak zorundayız. Aynı hataları tekrar etmemeliyiz.

Kürt halkının ulusal demokratik özgürlük mücadelesi büyük bedeller karşılığında bölgede ve ülkede etkin bir siyasal güç durumuna gelmiştir. Bugün bölgede KUDH dikkate alınmadan kimse bölgeye ilişkin plan ve strateji geliştiremiyor. Aynıı Türkiye için de geçerli. Onun için faşist rejim Kürt ulusal demokratik özgürlük güçlerinin, Türkiye işçi sınıfının devrimci gleri ve demokratik glerle oluşturduğu yasal yapılara amansızca saldırıyor. Buradan, meseleyi karmaşıklaştırmadan çok basit bir sonuç çıkarmak gerekiyor. Madem ki TC devleti ve faşist rejim bu glerin toplamını bu şekilde düşman görerek karşısına alıyor, o zaman bu glerin birleşik mücadelesi doğrudur ve güçlendirmek gerekmektedir. Birleşik mücadelenin başarıya ulaşması hem Ortadoğu’da hem de Türkiye’de devrimci kazanımlar sağlanması sonucunu getirecektir. Emperyalist glerin, ABD ve NATO’nun ve onun işbirlikçisi olan bölgesel emperyalist bir g Türkiye Cumhuriyeti’nin planları alt st olacak, yenilecekler ve devrimci demokratik bir sürece girilecektir.

Türkiye’de yasal alanda elde edilen mevziiler tüm kamuoyunun gözü önünde ceryan etmektedir ve ülkedeki gler dengesini alt st etmeye yetmiştir. Asgari müşterek olarak her siyasal gücün kendi nitelemesi olabilir. Radikal Demokrasi, zgrlk Demokrasi, gibi kavramlar niteliksel kimi farklılıklar içerse de, Demokratik Devrim’in görevlerini tarif ederler. TKP’ye göre Anti-emperyalist Demokratik Halk Devrimi (ADHD), komünistlerin

birleşik mücadele ile yönelecekleri stratejik hedeftir. Partimizin ADHD’ni ve onun görevlerini nasıl tarif ettiği TKP Program Taslağı’nda net olarak anlaşılabilir. ADHD ile kurulacak Demokratik Halk İktidarı ülkenin, işçi sınıfı ve emekçilerin, başta Kürt halkı olmak üzere tüm halkların sorunlarının üzümünün ilk adımı olacaktır. Bu adımın ve stratejik mücadele hedefinin gleri, birlikte mücadele etme bilinç, niyet ve yetenekleri olgunlaşmış durumdadır.

Sınıf mücadelesinde ve genel olarak halkların kurtuluşu ve özgürleşmesi mücadelesinde gerçekleştirilmesi en yakın olan hedefin ilk aşamada belirlenmesi ve o hedef doğrultusunda mücadelenin yürütülmesi doğru bir politik yaklaşımdır. Kapitalist devletin baskısı ve smrs altında yaşayan emekçi halklar, ilk aşamada somut olarak elde edilmesi mümkün olan hedefler uğruna harekete geçerler. Özellikle yakın tarihte yaşanan tüm tarihsel süreçler, yığınların sonuç alabilecekleri hedeflere yönelmelerini önemli kılıyor. “Tarihin tekerleği geri döndürülemez” diye düşünerek Sovyetler Birliği’nde sosyalizmin karşı devrim yoluyla ortadan kaldırılabileceğini hiç birimiz n görmedik. Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi dünyanın her ülkesinde işçi sınıfı, ezilen ve sömürülen emekçi halklar için bir umut ve ilham kaynağı idi. Bugün Sovyetler Birliği yok. Olmadığı gibi, burjuva ideologları bunu malzeme yaparak Bilimsel Sosyalizm’in, Marksizm-Leninizm’in uygulanabilir olmadığını savunuyorlar. İşledikleri en önemli gereklerden biri de Reel Sosyalizm’de yaşayan işçi sınıfının ve halkların sosyalist düzenin yıkılmasına engel olmadıkları yönündedir. Dolayısıyla Marksizm-Leninizm işçi sınıfı ve ezilen, sömürülen emekçi halklar için bir zm değildir demek istiyorlar. Bu ideolojik saldırı ile ideolojik mücadele etmek gerekmektedir. Bu mücadele ise yalnızca yazarak olmaz. İşçi sınıfı ve emekçi halklar kendi öz deneyimleri ile mücadeleler içinde süreç içinde bilinlenecekler ve nc kesimler sınıf bilinci kazanacaklardır. Kapitalizmin tek alternatifi Sosyalizm’dir. Asıl soru buraya nasıl ulaşabileceğimiz ile ilgilidir. Bir yandan Sosyalizm propagandası, hatta Komünizm propagandası yapacağız, savaşsız, sömürüsüz ve sınıfsız bir toplumun gerçeklerini anlatacağız. Ancak, bunu yaparken günlük mücadeleler içinde, bugünden zm retebileceğimiz ve gerçekçi olarak en kısa vadede ulaşabileceğimiz hedefleri propaganda edip, politikalar geliştirip, savaşıyoruz.

Kuşkusuz ki, yerelerde, kimi işletmelerde, fabrikalarda elde edilen ekonomik, sendikal, sosyal mücadeleler önemlidir. Bu alanlar yığınların mücadeleye katıldığı ilk alanlardır. Ancak, sınıf mücadelesi ekonomik ve sendikal mücadelenin ötesinde politik bir mücadeledir. Politik mücadelelerin de izleyeceği yollar ve aşamalar vardır. Bu yollar ve aşamalar ise mücadele yürütülen ülkenin toplumsal koşullarına göre belirlenir. Çok ileri istemleri sürekli olarak dillendirip, toplumun içinde bulunduğu durumda, sınıf mücadelesinin durgunluk gösterdiği zamanlarda, yaşamda bunun karşılığının somut olarak olmaması, sınıf mücadelesi konusunda doğru şeyler söylemenin ötesinde bir anlam ifade etmemektedir. Çok doğruymuş gibi yansıtılan bu politika yapma biçimi, bunu yapanların kendilerini “gerçek komünistler biziz” gibi “en komünist” olma iddiasında olmalarına karşın, aslında politikasızlığın ve pasifizmin tam kendisi olduğunu görmek gerekmektedir. Belirleyici olan sosyalizm ve komünizm propagandasının direnen, mücadele eden, savaşan yığınlar içinde yapılması gereğidir. Onun için önce sınıfı, emekçi halkları, yığınları

harekete geçirmek gerekir. Değilse, sadece en doğru şeyleri söylemek ile övünmek devrimci lafazanlıktan öte bir anlam taşımaz. Sınıf mücadelesinin üstündeki ölü toprağının kalkmasına katkı sağlamaz. Aydınlar arasında tartışılan ve yığınlarla bağ kuramayan, yığınları harekete geçirme sonucunu yaratmayan bir nitelik taşıyıcıdır.

Bu gerçeklerden yola çıkıldığında, işçi ve emekçilerin, süreklilik arz eden bir mücadele içinde olmamaları durumu nasıl değiştirilebilir sorusuna yanıt vermek gerekir. Bu konuda da ülkenin genel toplumsal durumuna ve devletin politikalarına bakılarak sonuçlar çıkarmak, çıkarılan sonuçları da politika katına yükseltmek önemlidir. Bugün ülke nüfusunun üçte birini oluşturan Kürt halkı üzerinde amansız bir inkar ve imha hareketi uygulanmaktadır. Devletin, bırakın sahada yürüyen mücadeleye, parlamenter ve yerel seçilmişlere dahi tahammülü yoktur. Ve bu sorun sadece 25 milyon Kürdün sorunu değildir. Olmadığı için de parlamenter alanda, tüm sansür, yasaklar, baskı ve teröre rağmen milyonlarca seçmenden oy alınabilmektedir. Kürt siyasi hareketinin inisiyatifi ile başlayan legal siyasi çalışmalar artık sadece Kürtlerin değil, Türkiye'nin sınıf hareketini de kapsayan çok geniş bir yelpazenin bileşimine dönüşmüştür. Devrimci demokratik mücadelenin odağı ve belirleyici unsuru olmuştur. Partimiz de, ana bileşen güçlerden biri olarak bu legal siyasi harekete aktif destek vermekte ülkenin her yanında çalışmalarda yer almaktadır. Bunun nedenlerini iyi anlamamız gerekmektedir. Konu yasal alanda popülist bir tavır içinde olmak amacı taşımamaktadır. Partimizin yaklaşımı politik ve stratejiktir. Tüm baskı ve saldırılara karşın, her gün daha fazla yığınsallaşan, etkisi artan, burjuva parlamentosu açısından dahi kilit rol oynama düzeyine gelen, aktif kesimlerin dışında, çok geniş kesimlerin desteğini alan yığınsal bir hareket oluşturulmuştur. Demokratik Türkiye belgisi etrafında burjuva demokratından, liberal demokratına, devrimci demokratından, sosyalistlere kadar geniş politik yelpazeyi kapsayan bir niteliğe sahiptir. Bu hareketin gelişmesi, tüm baskılar karşısında geri adım atmaması sadece sınıf hareketini değil, toplumun her alanında ezilen ve sömürülen halk yığınlarının birlikte mücadele edecekleri altyapıyı güçlendirmektedir. Kürt halkı kadar, yine ülkenin diğer bir üçte birini oluşturan Alevi toplumu bu mücadeleye her gün daha fazla katılmaktadır. Ama aynı zamanda anti-kapitalist, devrimci demokrat Müslümanlar da bu hareket çerçevesinde mücadelelerini geliştirebilmektedirler. Sınıfsal olarak işçi sınıfına mensup olan ve onun dışında yoksul emekçiler, köylüler, kadınlar, gençler, emekliler milyonlarca birey bu hareketin gelişmesi ile aktifleşiyor, devrimci muhalefet hareketinin bireyleri durumuna geliyorlar.

Adı öyle konmasa dahi, yaratılan bu yasal ve yığınsal hareket

Ülke Yanıyor!

Son bir iki hafta içinde yaşadığımız tüm bu olaylar sadece ormanların ve yerleşim alanlarının yanması veya sular seller altında kalması ile sınırlı değildir. Sıraladığımız bu kısa örnekler dahi aslında ülkenin bir bütün olarak yangın yerine dönüştüğünün ve bir felakete karşı karşıya olunduğunun ispatıdır. İnsan yaşamını, doğayı hiçe sayan, sömürü toplumu Kapitalizm artık tıkanmıştır, çökmektedir ve baskıyla yaşamını sürdürmektedir. İnsanlık dışı ve tüm varlığını haksız kazanç üzerine kuran bu düzene son verilmeden ülkenin hiç bir sorununu çözmek mümkün değildir.

İktidar ve düzen partilerine oy verenler şimdi ne yaptıklarını gözden geçireceklerdir. Karadeniz bölgesi gibi faşist partilerin oy deposu olan bölge yurttaşları sonuçlar çıkaracaklardır. Komünistlere

devrimci bir nitelik taşımaktadır ve faşizm koşullarında en geniş muhalefet güçlerinin hem siyasi hem de sınıfsal açıdan Cephe örgütlenmesi niteliğini ifade etmektedir. Adına Cephe takısı ekleyerek birkaç yüz kişiden oluşan örgütlenme çabaları karşısında gerçek bir Devrimci Halk Cephesi niteliği taşıyan bu oluşum aynı zamanda yasal siyaset alanında ve yığınlara ulaşma anlamında birleşik devrim mücadelesinin araçlarından tam da bir tanesidir ve önemli bir bileşenidir.

Dolayısıyla, günümüzde, devrimci sınıf hareketinin en aktif ve mücadelecisi kesimini oluşturan Kürt işçi, emekçi ve köylülerinin niceliksel etkisinin yanısıra niteliksel etkisini de görmek durumundayız. Kürt halkının devrimci demokratik özgürlük mücadelesi ile Türkiye işçi sınıfının bütününün devrimci mücadelesi bu dinamik sayesinde gelişmektedir ve sürekli daha etkin ve yığınsal bir nitelik kazanmaktadır. Bu mücadele daha da yaygınlaşıp geliştikçe sınıf hareketinin, işçi direnişlerinin, halk hareketinin büyümesi sonucu ortaya çıkacaktır. Bu bugünden böyledir, önümüzdeki süreçlerde daha da gelişecektir. Sınıf mücadelesinin üzerindeki ölü toprağı bu süreçler içinde tamamen ortadan kalkacaktır.

Bu sürecin en önemli özelliklerinden biri de verilen tüm kayıplara, ödenen bedellere karşın sonuç alıcı olması, yığınların öz güvenini artırıcı nitelik taşımasıdır. Kürdistan'da neredeyse hemen hemen tüm Belediye Başkanlıkları'nın kazanılmasının ötesinde, İstanbul ve Ankara gibi illerde Belediye Başkanlıkları'nın seçilmesinde belirleyici ve ayırt edici bir rolün oynanabilmesi mücadelenin tüm zorluklarına karşın sonuç alıcı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum da sürekli artan bir şekilde mücadeleye katılan yığınların somut kazanımlar elde etme istem ve duygularını güçlendirmektedir. Bu özellik çok önemli ve ayırt edici bir nitelik anlamına gelmektedir. 12 Eylül faşist askeri darbesinden sonra yok olan bir duygu tekrar gelişmekte ve bu da mücadele azmini güçlendirmektedir. Ve asıl önemli olan şudur: Bu devrimci strateji faşist TC Devletinin içeride yürüttüğü sınıf ve halklar düşmanı politikaları ile dışarıda uyguladığı soykırımcı, işgalci, sömürgeci politik stratejilerinin önünde ve TC'nin kuruluş kodu olan Misak-ı Milli stratejisinin karşısında en önemli engeldir. Türkiye işçi sınıfı ve Kürt halkı için ise savaşı ve sömürsüz bir düzene devrimci yoldan geçişin politik programıdır.

Yazımızın bir sonraki sayıdaki devamında stratejik amaç Sosyalizm'e ulaşmanın Türkiye ve Kürdistan açısından sürecini tarif edip gereçlendireceğiz.

düşen görev işçi, emekçi, köylü yoksul yurttaşlarımıza bu konuda yardımcı olmak, bilinç değişimine katkıda bulunmak, yerel halkların mücadelelerine yön vermektir. Kamuoyunda, bu sorunların yerel değil ülke genelini ilgilendiren ve çözülmesi gereken sorunlar olduğu bilince çıkarılmalıdır. Komünistler, TKP, bu alanda siyasi bağlaşıkları ile birlikte hareket ederek barış, demokrasi, emek, doğa, bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin güçlü ortak hareketinin sürekli gelişmesine katkı sağlamaktadır.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi, 7. Ağustos 2021